

УПРОВАДЖЕННЯ ІДЕЙ ПЕДАГОГІКИ ТВОРЧОСТІ В ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ ВНЗ

З-поміж стратегічних напрямів модернізації національної системи освіти, окреслених у Законах України "Про освіту", "Про вищу освіту" та "Національній доктрині розвитку освіти України у ХХІ столітті", одним із актуальних постає завдання щодо інтеграції вищої педагогічної освіти в європейський та світовий освітній і соціокультурний простір. У зв'язку з цим особливої значущості набувають теоретико-методологічні, соціально-психологічні, організаційно-педагогічні та методичні аспекти широкомасштабної проблеми повноцінного творчого розвитку випускників вищих педагогічних закладів освіти в напрямі набуття ознак теоретичної і практичної готовності до творчого виховання та навчання нової генерації підростаючого покоління. А це, у свою чергу, потребує цілеспрямованої інтеграції у професійну підготовку студентів вищої педагогічної школи ідей педагогіки творчості як нового способу пізнання та розуміння реалій сучасної дійсності.

Теоретичною основою нашого дослідження є наукові доробки вчених, виконаних у межах проблематики щодо: модернізації національної системи вищої педагогічної освіти (А. Богуш, І. Зязюн, Н. Ничкало, О. Савченко, О. Сухомлинська, О. Чебикін, М. Ярмаченко та інші); професійної підготовки спеціалістів у вищих навчальних закладах освіти (С. Архангельський, С. Гончаренко, В. Ляудіс та інші); формування професійно важливих якостей майбутніх педагогів (В. Бондар, В. Буряк, Т. Дмитренко, Е. Карпова, Н. Кічук, Л. Кондрашова, О. Плахотник, та інші); філософських аспектів творчості (Г. Батіщев, С. Васильєв, Г. Гіргінов, Г. Давидова, Б. Кедров, А. Коршунов, А. Спіркін, А. Шумілін та інші). Найбільш ґрунтовно проблема творчості досліджувалась у психології, про що свідчить наявність різноманітних авторських концепцій творчості (Д. Богоявленська, Л. Виготський, Я. Пономарьов, В. Моляко, О. Лук, В. Роменець та інші). Особлива увага в наукових дослідженнях приділяється творчості педагога, як фахівця, який за метою і змістом власної професійної діяльності повинен створювати в освітньому процесі умови для розвитку творчості своїх вихованців. Питання педагогічної творчості вчителя знайшли своє відображення у працях В. Андреева, С. Гуревича, В. Загвязинського, В. Кан-Каліка, Н. Кічук, З. Левчук, М. Никандрова, М. Поташніка, І. Раченко, Л. Шевченко, Н. Яковлевої та інших.

Мета нашого дослідження – виявити особливості провадження ідей педагогіки творчості в професійній підготовці студентів вищих педагогічних закладів освіти.

Проблема використання ідей педагогіки творчості в професійній підготовці студентів вищих педагогічних закладів освіти є особливо актуальною сьогодні, оскільки ці ідеї сприяють формуванню в майбутніх педагогічних працівників цілого ряду професійно важливих якостей особистості – творчої свідомості, творчої культури, та ін. Педагогіка творчості - це цілком сформована наукова галузь, що виокремилася з педагогіки. Вона ґрунтується на міцних наукових засадах і збагачена протягом багатьох десятиліть міцним теоретичним фундаментом і плідною педагогічною практикою. Педагогіка творчості є складовою системи педагогічних наук, розвивається за своїми власними законами й має особливості, що й вирізняє її з загальної педагогіки. У педагогіці творчості розглядаються концепції, теорії, системи, проблеми вивчає ідеали, цілі та завдання формування творчої особистості.

Вона сформувалась у процесі розвитку науково-педагогічного знання в цілому, вирішуючи свої суто педагогічні завдання, вона використовує філософські й загальнонаукові положення і закони творчої діяльності, загальнопедагогічні закономірності, принципи й методи навчання, спирається на дані філософії творчості, психології творчості, вікової фізіології, та інші науки які займаються різними аспектами творчості.

Для визначення педагогіки, так само, як і для будь-якої іншої науки, необхідно насамперед розмежувати поняття її об'єкта і предмета. Об'єкт науки - це те, що існує як реальність поза самим вивченням. Кожен об'єкт може вивчатися різними науками. Так, людина вивчається антропологією, фізіологією, психологією, соціологією та ін.; процес виховання людини - педагогікою, соціологією, фізіологією, медициною, теорією управління, загальною, соціальною, віковою, педагогічною психологією тощо. Об'єктом педагогіки творчості є творча особистість.

Предметом науки - це те, що кожна наука вивчає в об'єкті. Так. якщо предметом вікової психології у виховному процесі є закономірності і механізми психічного розвитку людини і особистісного формування від народження до старості, предметом педагогічної психології - механізми і закономірності засвоєння людиною соціокультурного досвіду, предметом педагогіки є сам процес спрямованого розвитку і формування людської особистості в умовах її виховання, навчання, освіти. Предметом педагогіки творчості є цілісний процес виховання навчання та формування творчої особистості.

Загальним завданням педагогіки творчості є вияв, вивчення й обґрунтування закономірностей і законів формування та розвитку творчої особистості, розробка на цій основі теорії і методики виховання як спеціально організованого педагогічного процесу. Отже, конкретними завданнями педагогіки є:

- вивчення і всебічне осмислення процесу творчого розвитку особистості, а також тих глибинних залежностей, які існують між цим розвитком і вихованням;
- дослідження методів і форм формування творчої особистості;
- вироблення та апробація педагогічних технологій спрямованих на формування творчої особистості.

Педагогіка творчості є синтезом теорії і практики. У сучасний період, як відомо, будь-яка наука в тому числі і педагогіка творчості складається з теоретичної і практичної частини та системи способів досліджень, які впроваджують для розвитку теорії і шляхів застосування. У теоретичній частині передбачено опис і моделювання розглядуваних явищ і процесів, побудову теорії, аналіз і пояснення фактів, встановлення закономірностей, прогнозування дальшого розвитку цих явищ і процесів відповідно до встановлених закономірностей. Теорія - це форма достовірного наукового знання про певну сукупність об'єктів, яка містить систему взаємопов'язаних понять, тверджень і їх доведень, методи пояснення і опису передбачень розвитку явищ конкретної предметної галузі.

Теорія педагогіки творчості та її практика взаємопов'язана, взаємозумовлена, але водночас принципово різною: перша пов'язана з вивченням особливостей процесу формування творчої особистості, друга - з технологією цього процесу. Перша і друга слугують удосконаленню свого предмета тільки тоді, коли виступають у взаємодоповненні, тобто в єдності ідеї та її реалізації. Теорія педагогіки творчості пізнає закони процесу формування творчої особистості, озброює педагогів професійними знаннями про особливості формування творчої особистості в процесі виховання, навчання, освіти. Практична частина педагогіки творчості, спираючись на теорію, наповнює її абстрактні істини живим творчим змістом та технологією формування творчої особистості.

Особливість об'єкта і предмета педагогіки творчості полягає в тому, що в ній на першому місці виступає процес формування високогуманних відносин вихователів, викладачів, учителів з учнями і студентами в педагогічних і учнівських колективах (взаємне довір'я повага і любов, розумна вимогливість, турбота про всебічний розвиток кожного з урахуванням індивідуальності тощо); організація навчально-виховного процесу, який би забезпечував творче засвоєння соціального досвіду і сучасної культури за основними видами майбутньої діяльності; індивідуалізація і диференціація навчання; формування творчого колективу учнів (студентів), суспільно активної особистості кожного; співробітництво педагогічного, учнівського колективів, сім'ї, громадськості, виробничих колективів, їх членів у досягненні загальної мети.

Розвиток педагогіки творчості відбувається у процесі її теоретичних пошуків, реальної педагогічної практики, постійної зорієнтованості на її вдосконалення, відповідність новим реаліям буття особистості. Вперше педагогіка творчості як окрема галузь системи педагогічних наук знайшла своє визначення в роботах Я Пономарьова "Психологія творчості і педагогіка" (1976 р.) [10], "Психологія творчості" (1976 р.) [9], в подальшому предмет та завдання педагогіки творчості як галузі науки досліджувалися в працях В Андреева (1988 р.) [1]. В роботах В Андреева були проаналізовані діалектичні суперечності та бар'єри на шляху становлення педагогіки творчості, визначено методологічні принципи дослідження з проблем педагогіки творчості, визначено етапи становлення педагогіки творчості як окремої галузі системи педагогічних наук.

Підкреслимо, що до сьогодні в більшості вищих навчальних закладах України знайшла своє відображення, в більшій або в меншій формі, локальна траєкторія в інтеграції досліджень з педагогіки творчості в їх освітню практику. Але незважаючи на всі складності, з якими стикається розвиток ідей педагогіки творчості при входженні в систему вищої освіти вона здійснюється послідовно і впевнено. Про це свідчить практика системної реалізації та широка міждисциплінарна гама курсів з проблем творчості: "Філософія творчості", "Психологія творчості", та інші, у ряді вищих навчальних закладів.

Серед українських вищих навчальних закладів освіти пріоритет в розробці та впровадженні ідей педагогіки творчості належить Національному педагогічному університету імені М.П. Драгоманова, Полтавському державному педагогічному університету імені В.Г. Короленка, Сумському державному педагогічному університету імені А.С. Макаренка, Тернопільському державному педагогічному університету імені Володимира Гнатюка, Південноукраїнському державному педагогічному університету імені К.Д. Ушинського та інших у цих вузах особливості педагогіки творчості розглядаються у процесі вивчення курсу "Педагогічна майстерність". Дуже цікавим є курс "Основи педагогічної творчості" якій вивчається в Національному педагогічному університету імені М.П. Драгоманова.

Викладачами вузів та науково дослідними інститутами за останній час підготовлена низка навчальних посібників, монографій, хрестоматій з проблем педагогічної творчості (Наприклад: В. Моляко [7], О. Клепиков [4;5], Н. Кічук [3], Н. Гузій [8], Е. Карпова, В. Нестеренко, О. Листопад, та інші [11], О. Левченко [6], та інші).

Важлива роль у процесі реалізації ідей педагогіки творчості в практиці професійно педагогічної підготовки майбутніх фахівців повинен відіграти "Інформаційно-методичний центр з використання педагогіки творчості у підготовці майбутніх вихователів дошкільних закладів освіти". Зауважимо, що цей Інформаційно-методичний центр діє на громадських засадах на кафедрі дошкільної педагогіки Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К.Д.Ушинського

Мета роботи Інформаційно-методичного центру полягає в організації та методичному забезпеченні процесу використання педагогіки творчості у підготовці майбутніх вихователів дошкільних закладів освіти.

До основних завдань Центру належать:

- створення фонду науково-методичної та довідкової літератури з проблем філософії творчості, психології творчості педагогіки творчості;
- довідково-бібліографічне та інформаційне обслуговування науково-педагогічних працівників і студентів (створення каталогів, картотек, активне інформування про нові надходження з проблеми педагогічної творчості), консультаційна допомога;
- здійснення просвітницької та виховної роботи (підготовка та проведення зустрічей з завідувачими дошкільних закладів освіти методистами, та ін.);
- проведення науково-методичної роботи (організація та проведення науково-педагогічних читань, науково-методичних семінарів, практикумів, конференцій, розробка методичного забезпечення процесу використання педагогіки творчості у професійній підготовці майбутніх вихователів дошкільних закладів освіти);
- збір, вивчення, узагальнення й розповсюдження кращого досвіду використання досвіду творчої діяльності в дошкільних закладах освіти;
- аналіз та впровадження в навчально-виховний процес вищих навчальних закладів технологій формування творчої особистості.

Вивчення досвіду інтеграції ідей педагогіки творчості в національну систему вищої педагогічної освіти засвідчило, що це здійснюється згідно з двома стратегіями, умовно названих як "адміністративна стратегія", що передбачає шлях зверху вниз (від адміністрації вищих навчальних закладів до викладачів) та "самодіяльна стратегія", що передбачає шлях знизу вверх, тобто від викладачів до адміністрації.

Так, під час реалізації адміністративної стратегії впровадження ідей педагогіки творчості спостерігається підвищення зацікавленість проблематикою прогресивно мислячих адміністраторів вищих педагогічних закладів освіти (ректора, декана чи завідувача кафедри), який, прагнучи до того, щоб вищий навчальний заклад відповідав світовому освітньому

рівню й успішно інтегрував у європейській та світовий освітній простір, доручають комусь з ініціативних викладачів розробити цикл спецкурсів з проблем творчості: "Філософія творчості", "Психологія творчості", "Педагогічна творчість", "Основи педагогічної творчості", "Технології формування творчої особистості", тощо і розпочати їх апробацію на студентській аудиторії у вигляді інноваційної освітньої практики.

При цьому, для забезпечення якісного викладання цих курсів адміністрацією вищих навчальних закладів було проведено відповідні навчально-методичні семінари та науково-практична конференція. (Наприклад: Семінари: "Культурно-соціальний портрет сучасного фахівця творчого ВНЗ" (Луганський державний інститут культури і мистецтв, червень 2008); Міжвузівські конференції: "Сучасні проблеми психології творчої діяльності" (Луганський національний педагогічний університет ім. Т. Шевченка, жовтень 2008);

Навпаки, у випадку реалізації самодіяльної стратегії інтеграції ідей педагогіки творчості в освітню практику вищого навчального закладу, що спостерігається частіше, інноваційна пропозиція походить від окремого ініціативного викладача чи групи його колег, які розроблюють авторські програми спеціалізованих курсів і відповідне їм навчально-методичне забезпечення, пропонуючи студентам взяти участь у роботі факультативу, спецкурсу.

Засобами залучення студентів і формування в них стійкого пізнавального інтересу до проблем педагогіки творчості, починає складатися певне товариство однодумців, презентація авторських чи колективних гендерних проєктів у вигляді повідомлень про результати проведених досліджень у плані виконання завдань курсових та дипломних робіт відбувається на наукових студентських конференціях і семінарах. У разі успішності подібного роду заходів щодо пропаганди ідей педагогіки творчості та збільшення масовості участі в них викладачів, їх аспірантів, магістрантів і студентів, адміністратори вищих навчальних закладів, проникаючись цікавістю й усвідомлюючи значущість педагогіки творчості у процесі підготовки майбутніх фахівців, починають підтримувати викладачів-новаторів у розповсюдженні знань з педагогіки творчості. Ці викладачі звертають особливу увагу у своїх спецкурсах та факультативах на розуміння таких понять як: творчість, творча особистість, творче мислення, творчі інтереси, творчі здібності, пізнавальна перспектива, продуктивне середовище пізнання, креативна особистість. На даних спецкурсах та факультативах проводяться тренінги з використанням технологій формування творчої особистості. На заняттях використовуються: "Метод фокальних об'єктів (МФО)", "Метод мозкового штурму", "Синектика", "Ситуаційне навчання", тощо.

Підсумовуючи вищезазначене, можна зробити висновок, що, з одного боку, існують сприятливі і ще багато в чому невикористані потенційні можливості для поширення ідей педагогіки творчості в професійну підготовку студентів вищих педагогічних навчальних закладів зокрема, для чого вже визріли й об'єктивували себе певні передумови. Серед них, насамперед, слід виокремити конструктивність низки новаторських ініціатив викладачів, які своїм творчим внеском і практичною діяльністю сприяють неухильному в поступовому впровадженню нової – складової навчально-виховного процесу вищої педагогічної школи – "Педагогіки творчості".

Значимо, що для порівняння даних, одержаних в результаті вивчення науково-педагогічної літератури, що стосується особливостей впровадження ідей педагогіки творчості у вітчизняну систему вищої освіти, з реаліями функціонування навчально-виховного процесу вищої педагогічної школи ми вдалися до проведення експерименту. Для цього, використовуючи метод природного відбору, нами було проведено соціологічне опитування студентів випускних курсів різних вузів України. Для цього із зазначеним контингентом досліджуваних було проведено коротке письмове опитування за допомогою анкет.

Так, перша анкета у своїй основі містила три основних запитання, що не обмежували напрямок та обсяг висловлювань студентів. В результаті статистичної обробки одержаних матеріалів ми отримали такі відповіді випускників на поставлені запитання. На перше запитання: "Чи знаєте Ви, що означає поняття "творчість?" 92% випускників вищих педагогічних навчальних закладів відповіли "Так" і лише 8% з їх числа відповіли "Ні". На друге запитання: "Що Ви розумієте під творчістю?" 55% випускників зазначило, що діяльність, результатом якої є створення нового 45% випускників взагалі залишили це запитання без конкретної відповіді. Як бачимо хоча студенти думають що знають що таке творчість але визначення цього питання дати не можуть.

На третє запитання: "Чи висвітлювалась інформація про творчість і в курсі навчальних дисциплін, які Ви вивчаєте у вищому навчальному закладі? В яких саме?". 97% дали позитивну відповідь, указавши на один з – "Філософія", "Психологія", "Педагогіка", "Соціологія".

Як бачимо, результати опитування студентів випускних курсів вищій педагогічних закладів переконливо засвідчили, що на початку нового тисячоліття, незважаючи на активність окремих викладачів, просвітницьку діяльність ряду громадських організацій та засобів масової інформації, що пропагують та популяризують ідеї творчості, демократії та результати досліджень, їх поінформованість щодо сутності і проблем творчості була не системною. На наш погляд цю проблему потрібно вирішити здійснюючи підготовку майбутніх педагогів щодо впровадження ідей педагогіки творчості в практику навчальних закладів всієї системи навчання в Україні.

У другій анкеті студенти висловили думку про необхідність спеціальної професійної підготовки щодо впровадження ідей педагогіки творчості в практику навчальних закладів, яка може бути реалізована через спецкурси, факультативи, гуртки, інші організаційні форми занять та виховної роботи.

Переважна більшість опитаних (85,2%) усвідомлювали необхідність збагачення своїх знань про педагогіку творчості. Кількісна та якісна обробка результатів опитування свідчить про те, що 78,8% респондентів хотіли б відвідувати спецкурс із опанування основ педагогіки творчості та методики використання елементів педагогіки творчості у навчально-виховному процесі, 1,2% – категорично проти вивчення такого спецкурсу, 14,6% – недостатньо переконані в необхідності для майбутнього вчителя знань з педагогіки творчості.

З метою виявлення професійного інтересу респондентів до педагогіки творчості їм пропонувалося дати відповідь на запитання "Чи обов'язково для майбутнього педагогічного працівника володіти знаннями, уміннями та навичками і практичним досвідом у галузі педагогіки творчості?", а також визначити мотиви використання елементів педагогіки творчості у майбутній професійній діяльності.

За результатами опитування 80,2% респондентів вважали, що знання з педагогіки творчості та практичний досвід у галузі педагогіки творчості мають бути обов'язковою складовою професійної підготовки майбутніх педагогічних працівників (вчителів загальноосвітніх шкіл, вихователів дошкільних закладів освіти), близько 10% виявилися далекими

від розуміння сутності і значення педагогіки творчості, 9,8% опитаних ще не визначилися у своєму ставленні до використання елементів педагогіки творчості в практиці підготовки майбутніх педагогічних працівників.

Респонденти з-поміж запропонованих для вибору мотивів використання елементів педагогіки творчості у майбутній професійній діяльності, здебільшого, обирали лише окремі, залишаючи поза увагою всі інші. Як виявилось у процесі бесід та інтерв'ювання, така стереотипність у виборі була пов'язана з помилковим переконанням, що серед запропонованих мотивів є "позитивні" й "негативні". Таким чином, до "негативних" (їх не обрав ніхто) респонденти помилково віднесли мотиви, які пов'язані з соціальним визнанням, матеріальними винагородами тощо. Рідко ким обиралися мотиви використання елементів педагогіки творчості як засобів підвищення якості вітчизняної освіти, впровадження інноваційних педагогічних технологій. Переважна більшість вважала, що вони мало обізнані з педагогіки творчості, технологією використання його елементів у вузі, школі дошкільному закладі освіти, а тому усвідомлювали свою неспроможність успішно реалізувати мотиви цієї групи у педагогічній діяльності. За результатами відповідей, лише 2,2% опитаних вважають, що всі запропоновані мотиви є важливими для майбутнього педагогічного працівника.

Отже, узагальнивши результати опитування, можна стверджувати, що з одного боку, студенти зацікавлені та мають позитивне ціннісне ставлення до педагогіки творчості, бажання набути компетентності у впровадженні ідей педагогіки творчості в педагогічну практику, а з другого у них недостатнє усвідомлення мотивів використання педагогіки творчості у професійно-педагогічній діяльності педагогічного працівника.

Унаслідок теоретичного аналізу й узагальнення досвіду інтеграції ідей педагогіки творчості у вищі педагогічні заклади та анкетування, інтерв'ювання, бесіди з студентами відпускних курсів педагогічних вузів ми дійшли таких висновків:

- незважаючи на інноваційну практику окремих вищих педагогічних закладів освіти, педагогіка творчості до сьогодні не знайшла належного науково-теоретичного обґрунтування своєї сутності та доцільності щодо інтеграції у професійно-педагогічну підготовку студентів, а також відповідного методичного забезпечення у вигляді певної технології;
- переважна більшість випускників вищих педагогічних закладів, мають зацікавленість та позитивне ціннісне ставлення до педагогіки творчості, у них сформоване бажання набути компетентності у впровадженні ідей педагогіки творчості в педагогічну практику вузу, школи, дошкільного закладу освіти;
- для оволодіння студентами знаннями з педагогіки творчості та формування практичних навичок з організації творчого навчально-виховного середовища потрібне спеціально організоване навчання, що викликає необхідність розробки науково обґрунтованих моделей ефективної інтеграції ідей педагогіки творчості в систему підготовки майбутніх фахівців у вищому педагогічному навчальному закладі.

Впровадження педагогіки творчості в систему підготовки майбутніх фахівців у вищому педагогічному навчальному закладі забезпечить розбудову внутрішніх передумов, які забезпечують творчу активність учасників навчального виховного процесу (як викладачів так і студентів) та забезпечить формуванню нового творчо-педагогічного мислення, урахуванню особистісних творчих можливостей студентів та оцінці їх сформованості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андреев В.И. Диалектика воспитания и самовоспитания творческой личности / В.И. Андреев. – Казань: Казанский университет, 1988. - С. 170-174.
2. Кан-Калик В.А., Никандров Н.Д. Педагогическое творчество / В.А. Кан-Калик, Н.Д. Никандров - М.: Педагогика, 1990. – 144 с.
3. Кічук Н.В. Формування творчої особистості вчителя / Н.В. Кічук. – К., :Либідь, 1991
4. Клепиков О.І. Творчість: істина, краса, благо / О.І. Клепиков. – К.: Знання, 1996. – 295 с.
5. Клепиков О.І., Кучерявий І.Т. Основи творчості особи: навч. посібник для студ. вузів / Клепиков О.І., Кучерявий І.Т. – К.: Вища шк., 1996 – 295 с.
6. Левченко О.О. Культура творчої особистості – монографія. – Луганськ: Вид-во Східноукраїнського державного університету, 1999. – 116 с.
7. Моляко В.О. Психологія готовності до творчої праці / Моляко В.О. – К.: Знання, 1989, - 44с.
8. Педагогічна творчість і майстерність: Хрестоматія/Укл. Н.В. Гузій – К., :ІЗМН, 2000. – 168 с.
9. Пономарев Я.А. Психологія творчества / Пономарев Я.А. – М.: Наука, 1976, - 300 с.
10. Пономарев Я.А. Психологія творчества і педагогіка / Пономарев Я.А. – М.: Педагогіка, 1976, - 280 с.
11. Розвиток творчої активності майбутніх педагогів: теорія і практика: Монографія / Е.Е. Карпова, В.В. Нестеренко. О.А. Листопад, Н.В. Кононенко, Т.І Койчева – Одеса, 2005. – 276 с.

Подано до редакції 19.08.09.

РЕЗЮМЕ

В статті розглядаються особливості провадження ідей педагогіки творчості в професійній підготовці студентів вищих педагогічних закладів освіти. Вивчено та проаналізовано досвід інтеграції ідей педагогіки творчості в національну систему вищої педагогічної освіти згідно з двома стратегіями: "адміністративна стратегія", та "самодіяльна стратегія". Наведено результати соціологічного опитування студентів випускних курсів різних вузів України, щодо необхідності спеціальної професійної підготовки щодо впровадження ідей педагогіки творчості в практику навчальних закладів.

Ключові слова: творчість, педагогіка творчості.

А.А.Листопад

ВНЕДРЕНИЕ ИДЕЙ ПЕДАГОГИКИ ТВОРЧЕСТВА В ПРОФЕССИОНАЛЬНУЮ ПОДГОТОВКУ СТУДЕНТОВ ВЫСШИХ ПЕДАГОГИЧЕСКИХ УЧРЕЖДЕНИЙ

РЕЗЮМЕ

В статье рассматриваются особенности внедрения идей педагогики творчества в профессиональную подготовку студентов высших педагогических заведений образования. Изучен и проанализирован опыт интеграции идей педагогики творчества в национальную систему высшего педагогического образования согласно двум стратегиям: "административная стратегия", и "самодельная стратегия". Приведены результаты социологического опроса студентов выпускных курсов различных вузов Украины, относительно необходимости специальной профессиональной подготовки при внедрении идей педагогики творчества в практику учебных заведений.

Ключевые слова: творчество, педагогика творчества.

O. A. Lystopad

INTRODUCING IDEAS OF PEDAGOGY OF CREATIVITY INTO PROFESSIONAL TRAINING OF STUDENTS OF HIGH PEDAGOGICAL ESTABLISHMENTS

SUMMARY

The article analyzes peculiarities of introducing ideas of Pedagogy of creativity into professional training of students of high pedagogical educational establishments. The author investigates and analyzes experience of integrating ideas of pedagogy of creativity into the national system of high pedagogical educational due to two strategies: “administrative strategy” and “amateur strategy”. The article demonstrates some results of sociological polling of Ukrainian graduate year students as for necessity of special professional training when introducing ideas of Pedagogy of creativity into practice of educational establishments.

Keywords: creativity, Pedagogics of creativity.
